

2.2.4 ISO-normen

ISO staat voor International Organization for Standardization. ISO is opgericht in 1947. Bij ISO zijn de nationale normalisatie-instituten als leden aangesloten. Op dit moment zijn dat er circa 150 waarvan een groot deel actief lid is en een kleiner deel slechts corresponderend lid. Het secretariaat is gevestigd in Genève (Zwitserland).

Het werkgebied van ISO is zeer breed en er zijn dan ook zeer veel normcommissies die zeer uiteenlopende onderwerpen behandelen. Het secretariaat van deze commissies is verdeeld over de aangesloten leden. In totaal zijn er binnen ISO bijna 200 commissies actief en heeft ISO op dit moment circa 18.000 normen ontwikkeld.

ISO is in de praktijk bekend vanwege de normen die zijn opgesteld voor kwaliteitszorg en die als basis dienen voor kwaliteitscertificering. Maar daarnaast worden ook op zeer veel andere vakgebieden ISO-normen ontwikkeld. Elk ISO-lid mag zelf bepalen bij welke normontwikkeling het betrokken wil zijn. Elk lid in een commissie heeft 1 stem en elke stem weegt even zwaar. Besluitvorming binnen een normcommissie vindt plaats op basis van consensus.

ISO is geen overheidsinstantie en kan dus de naleving van ISO-normen niet zelf afdwingen. In de praktijk zijn ISO-normen vaak wel zo belangrijk dat zij als standaard kunnen worden beschouwd met een zeer breed draagvlak.

Hoe komt een ISO-norm tot stand

Het initiatief voor een ISO-norm kan komen vanuit een of meerdere aangesloten leden. Op basis van deze wens kan een technisch comité aan de slag of kan er zo nodig een worden opgericht.

Als er binnen een commissie overeenstemming is bereikt dan wordt een zogenaamde DIS (Draft International Standard) gepubliceerd. Op dit ontwerp kan worden gereageerd en commentaar geleverd. Het commentaar wordt vervolgens verwerkt in een Final Draft International Standard (FDIS). Als de stemming hierover positief is, wordt het document vervolgens gepubliceerd als een internationale standaard. Hiervoor is geen consensus van alle aangesloten leden nodig. 2/3 van de leden die actief hebben meegewerkt aan de norm moeten voor zijn en 3/4 van alle aangesloten leden.

Om de voortgang te bespoedigen en kosten te besparen wordt steeds meer elektronisch gewerkt. Een aantal technische ISO commissies werkt al volledig elektronisch.

Standaard worden ISO normen eens in de 5 jaar aan een zogenaamde review onderworpen